

عنوان مقاله:

تبیین جایگاه باغ ایرانی در ایجاد هویت و بهبود منظر شهری

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی معماری و شهرسازی پایدار در خاورمیانه و جنوب آسیا (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

سورا علیشاهی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد صفادشت، گروه معماری، صفادشت، ایران

خلاصه مقاله:

فضاهای معماری و شهری پدیده های کالبدی هستند که بازتاب بسیاری از خصوصیات فرهنگی، اجتماعی و تمدنی یک جامعه را دارا می باشند. از این رو می توان آنها را تجسم کالبدی بخشی از تاریخ و فرهنگ جامعه به شمار آورد. شهرها به عنوان یکی از مهم ترین مکان های زیست انسان در دو قرن گذشته طبیعت و اکوسیستم را مورد تعرض قرار داده اند. در جریان مقابله با اینتعارض، برنامه ریزی محیطی، توسعه فضای سبز، بهبود شرایط زیستی و توجه به ارزش های اکولوژیکی و اجتماعی از مهم ترین راهبردهای قرن حاضر برای توسعه پایدار شهری به شمار می روند. آنچه که در قرن حاضر مورد توجه قرار گرفته است در معماری ایرانی با مفهومی بسیار غنی و با عنوان باغ ایرانی سال هاست که مورد بحث در ادبیات و متون معماری و شهرسازی بوده است. متاسفانه در شهرسازی امروز ما، هر روز بیش از گذشته باغ ایرانی به معنایی که عموم می شناسند، از محیط شهرهای ما رختبرمی بندد و این طور به نظر می رسد که پارک جای آن را گرفته است. در بسیاری از شهرهای امروزی، فضاهایی تحت عنوان باغ، پارک، فضای سبز و ... ایجاد می شود که طراحی و اجرای آنها معمولا با شیوه های سلیقه ای و بدون بهره مندی از یک مبانی نظری در عرصه باغ سازی صورت می گیرد. دقت در نمونه بوستان ها و پارک های معاصر این نکته را روشن می کند که جامعه ایران به عنوان تمدنی که خود ایجادکننده باغ و دارای یکی از سبکهای مهم باغ سازی در جهان است، فاقد روشنی جدید برای طراحی باغ و پارک است. این روش جدید می تواند از باغ سازی ایرانی الگو بگیرد یا خوانشی مجدد از باغ ایرانی باشد؛ از این رو قبل از هر اقدامی لازم است که این پدیده منحصر به فرد به درستی شناخته شده و در پی آن معیارهایی براساس سبک باغ ایرانی برای طراحی فضاهای سبز مدرن که با زندگی امروز تناسب داشته باشد تدوین و به مرحله اجرا گذارده شود. هدف از ارایه اینمقاله بیان این موضوع میباشد که در معماری ایرانی توجه به باغ ایرانی به عنوان نهایت منظر شهری پایدار ارتباطی تنگاتنگ با هویت معماری شهری ایرانی دارد. که با دقت در نحوه تعامل این دو مقوله میتوان به راهکارهای مناسبی برای طراحی و ساختشهرهای آینده معماری معاصر ایران همت گمارد. روش تحقیق در این پژوهش با توجه به ماهیت بحث به صورت توصیفی-تحلیلی در بستر مطالعات کتابخانه ای می باشد.

کلمات کلیدی:

معماری بومی، باغ ایرانی، پارک، پایداری، فضای سبز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/849000>

